Ophævelse af Pligtarbejdet paa alle Omraader, hvor det ikke kan siges at være forbundet med væsentlige Ulemper for Kommunerne at lade de paagældende Arbejder udføre paa Kommunens Regning.

4) Ministeriet har af praktiske Grunde simplificeret de af Kommissionen foreslaaede Regler om de *Fortegnelser*, der skal affattes af Kommunalbestyrelserne over de kørsels- og arbejdspligtige. Herved er det i højere Grad overladt Kommunalbestyrelserne selv at træffe den Ordning, der skønnes hensigtsmæssig.

5) Saaledes som Forslaget — ogsaa fra Kommissionens Side — er formuleret, vil baade Kørslerne og Arbejdsdagene kunne fordeles under eet paa de pligtige.

Ministeriet har under Hensyn hertil indsat en Bestemmelse om den *Maalestok*, der skal gælde i Forholdet imellem Køredage og Arbejdsdage, idet man i Forslagets § 6 har foreslaaet, at der til en hel Kørselsdag skal svare mindst to, højst tre hele Arbejdsdage.

Bestemmelsen om, at de Ejendomsbesiddere, der ikke har Befordringsmidler, er fri for Kørselspligt, har man flyttet til § 6, hvor den rettest hører hjemme.

6) Den af Pligtarbejdskommissionen foreslaaede Bestemmelse om, at Arbejder, der kun vedrører en Del af en Kommune, skulde kunne fordeles alene paa de i den paagældende Del liggende Ejendomme, har Ministeriet ikke medtaget i Lovforslaget, idet Ministeriet finder, at det — for at sikre, at Arbejdspligten fordeles *ligeligt paa alle* Kommunens Ejendomme — er nødvendigt at have *een fælles Ligning for hele Kommunen*, jfr. ogsaa Landkommunallovens § 18, sidste Punktum. Derimod kan der, naar Køre- og Arbejdsdage først er fordelte i ligeligt Forhold paa alle Ejendomme i Kommunen, ved Tilsigelserne til de Kørsler og Arbejdsdage, der falder for, tages Hensyn til, at der saavidt muligt kun tilsiges Folk, der hører hjemme i den Del af Kommunen, som Kørslen eller Arbejdet angaar. Herom er Bestemmelse tilføjet i § 10.

7) Bestemmelserne i § 5, 2det Stk. er tilføjede for at klargøre *Forholdet imellem Ejer og Bruger*, naar en Ejendom er bortforpagtet eller udlejet. Efter den foreslaaede Bestemmelse hæfter som almindelig Regel Ejeren; men det kan dog i vedkommende Brugskontrakt bestemmes, at Brugeren, der har faaet Ejendommen til selvstændigt Brug, skal indtræde i Ejerens Sted. Lejere af Beboelseslejligheder i en Ejendom med flere Beboelser kan altsaa ikke indtræde i Pligtarbejdet i Ejerens Sted.

8) I Stedet for den meget udtømmende Ophævelsebestemmelse, som Kommissionen har foreslaaet som § 14 i sit Udkast, har man formuleret § 1 som en almindelig Ophævelsesbestemmelse, der — uden at komme ind paa Detailbestemmelserne i den gamle Lovgivning — udtrykker det samme, som Kommissionen har tilsigtet ved sin Ophævelsesbestemmelse, jfr. ogsaa Bestemmelsen i § 3, 2det Stk. i Kommissionens Lovudkast.

9) Naar Pligtkørsel efter Læge og til Sygehus ophæves, medfører Ordlyden af Fattiglovens § 44 b, at Lægekørsel og Sygehuskørsel for fattige, naar ikke anderledes blev bestemt, vilde faa Fattighjælps Virkning for de paagældende. Da dette ikke er Hensigten, har man i § 15 tilføjet en Bestemmelse om, at Læge- og Sygehuskørsler ogsaa fremtidig foregaar uden at medføre Fattighjælps Virkning for de paagældende. At de Udgifter, som ved disse Kørsler paaføres Kommunerne, naar Adgangen til at udskrive Pligtarbejde til disse Kørsler bortfalder, bliver Genstand for mellemkommunal Refusion, følger i og for sig af Fattiglovens § 44 b og Aldersrentelovens § 11, men er dog — for en Sikkerheds Skyld — udtrykkeligt udtalt i § 15, da saadan Refusion hidtil ikke har været ydet efter Fattiglovens Regler, jfr. Ordene i Fattiglovens § 44 b. »Ydelse, der som Genstand for Pligtarbejde . . . . . ikke behøver at medføre Udgift for Kommunens Kasse«.